

5. Доклѣ още говорѣше, ето свѣтълъ облакъ ги засѣни; и чу се изъ облака гласъ, който казваше: Този е Моятъ възлюбленъ Синъ, въ когото е Моето благоволение; Него слушайте.

6. И като чуха това ученицитѣ, паднаха ничкомъ и много се уплашиха.

7. Но Иисусъ, като приближи, допрѣ се до тѣхъ и рече: станете и не бойте се!

8. А тѣ, като подигнаха очи, не видѣха никого, освѣнъ едного Иисуса.

9. И когато слизаха отъ планината, Иисусъ имъ заповѣда, казвайки: никому не обаждайте за това видѣние, доклѣ Синъ Человѣческий не въскрѣсне отъ мъртвитѣ.

10. И попитаха го ученицитѣ Му: а защо книжниците казватъ, че първомъ Илия трѣбва да дойде?

11. Иисусъ имъ отговори и рече: Илия първомъ ще дойде и ще уреди всичко;

12. но казвамъ ви, че Илия вече дойдѣ, ала го не познаха, а сториха му, каквото си искаха; тѣй и Синъ Человѣческий ще пострада отъ тѣхъ.

13. Тогава ученицитѣ разбраха, че Той имъ говори за Иоанна Кръстителя.

14. Когато отидоха при народа, приближи се до Него единъ чловѣкъ и, като прѣклони прѣдъ Него колѣнѣ,

15. рече: Господи, смили се надъ синѣтъ ми; по новолуние го хваща бѣсъ, и злѣ страда, защото често се хвърля въ огънь и често въ вода;

---

(5) Мат. 3, 17. Лук. 3, 22. Второзак. 18, 15. (10) Марк. 9, 11. Мат. 11, 14. (14) Марк. 9, 17. Лук. 9, 38.